

нени: кой съ една рѣка, кой съ единъ кракъ, кой съ полуразбити кости . . . Но останалитѣ здрави юнаци храбро защитиха проходѣтъ. Свършеха ли имъ се куршумитѣ, удряха на щикъ; не можеше ли туй да се стори, търкаляха камъни и съ тѣхъ нанисаха поражение на узвѣрения неприятель. Свършваха ли се камънитѣ, удряха противникътъ съ труповетѣ на загиналитѣ си дру-

Боятъ на опълченцитѣ при с. Шипка.

гари . . . За спечелване на свободата всички срѣдства биваха простени . . .

И най-послѣ, съ сълзи и кърви, свободата биде спечелена за многострадалния български народъ! Хвала и честь на шипченскитѣ герои! Ние, младитѣ синове на свободна България, отъ сърдце и душа имъ сме благодарни . . .